

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul central, Bolgar Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 iulie 2022, în cauza penală în privința lui

Jelezoglo Vasili xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2018 – 28.05.2021;

Instanța de apel: 21.07.2021 – 04.07.2022;

Instanța de recurs: 28.10.2022 – 22.02.2023.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 mai 2021, Jelezoglo Vasili, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Jelezoglo Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.152 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- art.217 alin.(2) Cod penal, la 6 luni închisoare;

- art.217 alin.(2) Cod penal, la 6 luni închisoare;

- art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

A fost dispusă încasarea de la Jelezoglo Vasili în beneficiul statului suma de

2 000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Jelezoglo Vasili este învinuit în ceea ce privește pe 04 decembrie 2017, aproximativ la ora 17:00, aflându-se la poarta gospodăriei sale, amplasate în or. Ceadâr-Lunga pe str. Suvorov, nr. 24 l-a maltratat pe Capanji N., lovindu-l cu mânerul toporului în cap de două ori și o lovitură pe mână, în urma cărui fapt i-a cauzat lui Capanji N. leziuni corporale sub forma fracturii închise a treimii inferioare a antebrațului stâng cu o ușoară deplasare a fragmentelor; răni ale regiunilor temporale pe ambele părți, care în complex au dus la dereglarea îndelungată a sănătății și sunt clasificate ca leziuni corporale care au cauzat vătămări sănătății de grad mediu.

Tot el, Jelezoglo Vasili, în perioada cuprinsă între luna iunie 2018 și 24.07.2018, în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii de poliție, în gospodăria sa, amplasată în or. Ceadâr-Lunga pe str. Suvorov, nr. 24 în garaj, a păstrat în mod ilegal o sticlă de plastic (bulbulator) adaptat pentru fumatul de marijuana, ai cărei pereți conținea rășină de cannabis cu o greutate de 0,13 grame, care, conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, precum și plante care conțin astfel de substanțe, aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006, este drog și aparține unei cantități mari.

Tot el, Jelezoglo Vasili, în perioada vegetativă și până la 24.07.2018 în grădina gospodăriei sale, amplasate în or. Ceadâr-Lunga, str. Suvorov, nr. 24 în mod ilegal a cultivat 312 plante de cânepă, care, conform Raportului tehnico-științific al expertului nr. 34/12/3-R-408 din 09.08.2018, conțin substanțe stupefiante și conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, precum și plante care conțin astfel de substanțe, aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie o cantitate mare.

Tot el, Jelezoglo Vasili, la 03.03.2020 în cadrul percheziției autorizate în gospodăria sa, amplasată în or. Ceadâr-Lunga, str. Suvorov, nr. 24, au fost depistate depozitate ilegal 0,71 grame de rășină de cannabis-substanță uscată, pe care ultimul le păstrase în gospodăria sa în perioada aproximativ din vara anului 2019 și care, potrivit „Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23 ianuarie 2006, este drog și constituie o cantitate mare.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Jelezoglo Vasili în baza art.152 alin.(1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; în baza art.217 alin.(2) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an; în baza art.217 alin.(2) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an; în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un

termen de 5 ani; să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, ai stabili pedeapsa definitivă 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a indicat că instanța de judecată a ignorat valoarea probantă a ansamblului de probe, prezentate de partea acuzării în cadrul cercetării judecătorești, apreciind drept credibilă versiunea înaintată de partea apărării, fiind indusă în eroare prin declarațiile inculpatului, care nu și-au recunoscut vina, or, la enumerarea temeiurilor ce au stat la baza pronunțării soluției de achitare, instanța de judecată, fără a-și argumenta în nici un mod poziția sa privitor la aprecierea selectivă a probelor, a ignorat probele acuzării, cercetate în cadrul cercetării judecătorești;

În acest sens, a precizat că aprecierea probelor acuzării de către instanța de judecată nu a fost una corectă și imparțială, fapt care a dus la pronunțarea unei sentințe neîntemeiate prin care inculpatul Jelezoglo Vasili a fost achitat privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

A mai indicat, că pedeapsa aplicată este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

3.1. Avocatul Josu Gheorghe în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Jelezoglo Vasili să fie achitat de învinuirile înaintate în baza art.art.152 alin.(1), 217 alin.(2), 217 alin.(2), 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În motivarea apelului partea apărării a invocat, că prima instanță, s-a limitat doar să descrie în sentință declarațiile inculpatului, pretensei părți vătămate și ale martorilor, fără să fie efectuată o analiză a acestora și fără să ia în considerație contradicțiile dintre declarațiile celor audiați, la care s-a făcut referire în dezbaterile judiciare, astfel instanța ignorând prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, a susținut că acțiunile inculpatului, nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(1), 217 alin.(2), 217 alin.(2), 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, din care motiv acesta urmează să fie achitat de învinuirile înaintate.

3.2. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Jelezoglo Vasili, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(1), 217 alin.(2), 217 alin.(2), 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de fond nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și, în așa mod, a ajuns la concluzia greșită că a săvârșit infracțiunile imputate.

De asemenea, a solicitat repunerea în termen a apelului declarat, indicând că a omis termenul de atac a sentinței pe un motiv întemeiat, întrucât a atacat comasarea diferitelor cauze, de aceea consideră că are deja termene noi și diferite de atac, inclusiv pe documentul anexat al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 23.06.2021.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 iulie 2022, apelul declarat de inculpat a fost respins ca fiind depus peste termen, au fost admise apelurile declarate de procuror și partea apărării, casată sentința primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Jelezoglo Vasili, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Jelezoglo Vasili, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217 alin.(2), 217 alin.(2) Cod penal, a fost liberat de la răspundere penală în temeiul art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

Jelezoglo Vasili, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Jelezoglo Vasili, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

A fost dispusă încasarea de la Jelezoglo Vasili în beneficiul statului suma de 2 000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a indicat că, ținând cont de prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.403 alin.(1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În continuare, instanța de apel a reiterat că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter

imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În acest sens, instanța de apel a notat că din materialele dosarului rezultă, că la data de 28 mai 2021 a fost adoptată sentința pe cauza penală de învinuire a lui Jelezoglo Vasili în baza art.152 alin.(1), 217 alin.(2), 217 alin.(2), 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a notat că în cadrul ședinței instanței de fond și la pronunțarea sentinței a participat inculpatul Jelezoglo Vasili, respectiv termenul de 15 zile de declarare a apelului a început să curgă din data de 28 mai 2021, apelul urmând a fi depus nu mai târziu de 14 iunie 2021, apelul fiind depus, însă, la data de 07 iulie 2021, deci, peste termenul legal de 15 zile.

Instanța de apel a mai precizat faptul că, inculpatul Jelezoglo Vasili a declarat apel la data de 07 iulie 2021, după expirarea termenului prevăzut de lege, însă n-a indicat nici un temei legal care ar motiva întârzierea și repunerea în termen.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile incriminate în baza art.217 alin.(2), 217 alin.(2) Cod penal, vinovăția acestuia a fost dovedită prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele.

Referitor la aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, reținând prevederile art.107 alin.(1), (2) Cod penal, art.389 alin.(4) pct. 2) Cod de procedură penală, precum și prevederile Legii nr.243 din 24 decembrie 2021, instanța de apel a constatat că la caz, se întrunesc condițiile stabilite de art.1, 2 al Legii nr.243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că deși vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.217 alin.(2), 217 alin.(2) Cod penal, a fost demonstrată, procesul penal urmează a fi încetat, cu liberarea inculpatului de pedeapsă penală. Or, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și altor consecințe ale condamnării.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată, circumstanțe care au fost constatate din totalitatea probelor administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că deși inculpatul neagă comiterea faptei imputate, soluția primei instanțe privind vinovăția acestuia în circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin cultivarea plantelor, care conțin droguri fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari se bazează pe elementele de fapt dobândite din probele

scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.07.2018 cu tabelul foto anexat (vol. 2, f.d.7-11, 62-66); procesul-verbal de cercetare și vizionare a video înregistrărilor de pe CD-discuri din 20 august 2018 (Vol. 2, f.d.28); CD-uri cu înregistrare video (Vol. 2, f.d.19-26); raportul de constatare tehnico-științific nr. 34/12/3-S-692 din 08.08.2018 (vol. 2, f.d.7-11, 68-73).

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a respins argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative argumentele apărării cu privire la faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, or, obiectul juridic special al infracțiunii de păstrare a etnobotanicelor în proporții deosebit de mari îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de droguri, psihotrope sau analoagelor, apărute împotriva procurării, păstrării, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă constă în păstrarea ilegală a substanței stupefiante etnobotanicelor și analogilor acestora.

Instanța de apel a reiterat că prin păstrare, se înțelege deținerea drogurilor, în mod ascuns sau deschis - în sfera de stăpânire a făptuitorului, indiferent dacă posedarea se face pentru sine sau pentru o altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar, astfel, instanța de apel a reconfirmat poziția instanței de fond precum că în acțiunile inculpatului se regăsesc aceste semne infracționale.

Totodată, instanța de apel a constatat și atitudinea intenției directe a inculpatului față de fapta săvârșită, ceea ce determină latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

La acest capitol instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există dubii în ce privește existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului Jelezoglo Vasili.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a menționat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat, că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate și anume, declarații părții vătămate Capanji N., declarațiile martorilor Malcov A. și Chiosea E., și probele scrise cum sunt procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.12.2017 cu tabelul foto anexat (vol. 1, f.d.6-7); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 15.01.2018, conform căruia a fost examinat mânerul toporului (vol. 1, f.d.12); raportul de expertiză medico-legală nr. 201816D0027 din 17 februarie 2018 (Vol. 1, f.d.24-26).

Instanța de apel a considerat că, probele respective administrate în cauză,

cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

Raportând motivele invocate în cererea de apel a părții apărării la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că acestea nu s-au confirmat în raport cu starea de fapt a cauzei penale, iar în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează în totalitate vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Jelezoglo Vasili, de sub învinuirea înaintată în baza art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare adoptată în privința lui Jelezoglo Vasili, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, or, prima instanță în sentință corect și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, fiind respectate prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, apreciindu-le corect în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a constatat că acuizarea a pus la baza învinuirii lui Jelezoglo Vasili următoarele probe: declarațiile părții vătămate Capanji N., declarațiile martorilor Malcov A. și Chiosea E., precum și probele scrise cum sunt procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.12.2017 cu tabelul foto anexat (vol. 1, f.d.6-7); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 15.01.2018, conform căruia a fost examinat mânerul toporului (vol. 1, f.d.12); raportul de expertiză medico-legală nr. 201816D0027 din 17 februarie 2018 (Vol. 1, f.d.24-26).

Prin urmare, analizând probele menționate, instanța de apel a conchis că acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, iar în acest sens, prima instanță a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, concluzionând just că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a conchis că probele administrate de către organul de urmărire penală, nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, constatând cu certitudine că intenția inculpatului Jelezoglo Vasili nu a fost orientată spre încălcare grosolană a ordinii publice, ci aplicarea leziunilor corporale părții vătămate Capanji N. și, respectiv, în speță, lipsește latura subiectivă a infracțiunii, prevăzută de art.287

alin.(3) Cod penal, or, acțiunile susmenționate formează componenta infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal și nu pot fi calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de apel a notat că încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, instanța de apel a statuat, că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate acestuia, în baza art.287 alin.(3) Cod penal, respectiv prima instanță, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a concluzionat că Jelezoglo Vasili trebuie să fie achitat pe art.287 alin.(3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a constatat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptelor infracționale săvârșite de către inculpatul Jelezoglo Vasili.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptei săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în limitele sancțiunii art.152 alin.(1) Cod penal, 2 ani închisoare și în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani. Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a se ocupa de activitatea legată de circulația substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile înaintată în procesul penal, instanța de apel a conchis că în acest sens, soluția primei instanțe este corectă, fiind solidară cu aceasta.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului ordinar acuzarea indică, că instanța de apel contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, greșit a apreciat probele administrate la cauza penală, reținând doar declarațiile inculpatului.

Sușține, că în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor prezentate de partea acuzării și a ajuns la concluzia menținerii achitării inculpatului de sub învinuirea înaintată în baza art.287 alin.(3) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care la caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

6. Inculpatul Jelezoglo Vasili a prezentat referință pe marginea recursului ordinar declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține, că de către recurent a fost invocat în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate argumentele invocate de către partea acuzării și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată, sub aspectele indicate.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal constată că argumentele procurorului sunt neîntemeiate, întrucât hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea fiind în corespundere cu soluția emisă. Instanța de apel în conformitate cu prevederile art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, cu consemnarea în procesul-verbal, iar ce privește dezacordul procurorului cu aprecierile instanțelor de fond asupra probelor administrate în speță, Colegiul penal amintește că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de procuror, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei au fost corect aplicate prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, instanțele au cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, întemeiat ajungând la concluzia că acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, iar în acest sens, instanțele ierarhic inferioare au făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, concluzionând just că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens Colegiul penal respinge ca fiind declarative și alegațiile procurorului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de partea acuzării în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apelul procurorului, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceasta a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea Colegiul penal remarcă și faptul, că motivându-și soluția, instanța de apel a supus analizei în conformitate cu prevederile alin.(2) art.24 Cod de procedură penală numai probele care au fost prezentate de către procuror și la examinarea cărora a fost prezentă partea apărării, respectând în acest sens dreptul inculpatului la un proces echitabil.

În acest sens Colegiul reține că, argumentele expuse de către acuzatorul de stat în recursul declarat privind netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare prin care s-a dispus achitarea inculpatului Jelezoglo Vasili de sub învinuirea înaintată în baza art.287 alin.(3) Cod penal, sunt neîntemeiate, întrucât instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a fondului cauzei, a constatat, că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare adoptată în privința lui Jelezoglo Vasili, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, or, prima instanță în sentință corect și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, fiind respectate prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, apreciindu-le corect în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, astfel, a ajuns la concluzia corectă privind menținerea sentinței.

La acest capitol Colegiul penal stabilește că instanța de apel a examinat argumentele apelantului cu privire la dezacordul cu soluția de achitare adoptată în privința lui Jelezoglo Vasili de către prima instanță, reținând în acest sens că partea acuzării nu a prezentat nici o probă care demonstrează vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, prin urmare se atestă că respectivele argumente au primit aprecierea instanței.

De asemenea instanța de recurs consideră lipsite de careva suport argumentele procurorului cu privire la incorectitudinea susținerii de către instanța de apel a concluziilor primei instanțe privind achitarea inculpatului pe art.287 alin.(1) Cod penal, deoarece aceste argumente au constituit obiect de examinare în instanța de apel și cărora instanța le-a dat un răspuns motivat și pe larg reflectat în pct.4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o susține integral și reiterarea căreia nu o consideră necesară, ceea ce este conform jurisprudenței CtEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele

jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999).

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării incidenței în speță a temeiului de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul central, Bolgar Natalia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 iulie 2022, în cauza penală în privința lui *Jelezoglo Vasili xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie